Tukholma - 6.1.1958

Hyvää uutta vuotta ja kiitos kirjeestä ja kirjastasi. Ihailen jatkuvasti Sinun tarmoasi ja elinvoimiasi. Paitsi kirjeiden kirjoittamiseen sinulta riittää aikaa ja voimia kirjoittaa Raivaajaan SS:n ja moniin muihin lehtiin. Harva meistä nuoremmista pystyy sellaiseen.

Sisäpoliittinen tilanne täällä kotona ei sitten syksyn jolloin lähdit ole vähääkään parantunut. Pikemmin päinvastoin. Puolueen hajaantuminen kahdeksi toisiaan vastaan taistelevaksi ryhmäksi on tosiasia. SAK julkaisee omaa lehteään, jonka pääasiallisena tehtävänä näyttää olevan taistelu sos. dem. puoluetta ja sen lehdistöä vastaan. Kuten olet huomannut on myöskin SS:n sävy käynyt entistä käskevämmäksi. Minä lehteni kanssa olen jatkuvasti koettanut pysytellä riidan ulkopuolella, puhua sovinnon välttämättömyydestä. Tilanne on sellainen, että kummassakin ryhmässä on äärimmäisyyssiipi, joka ei pyrikään sovintoon, päinvastoin pyrkii syventämään. Mutta kummassakin ryhmässä on suurin osa rehellisiä työläisiä, jotka vilpittömästi pyrkivät puolueen yhdistämiseen. Nämä eivät kuitenkaan saa ääntään kuuluville, sillä kuten tiedät ”ryhdikäs taistelu” on tällaisina aikoina valttia.

Tanner pyrkii vilpittömästi sovintoon, mutta ei tahdo saada otetta kummastakaan ryhmästä. En käsitä SAK:n poikien tempauksia, sillä jos he jatkavat nykyiseen tyyliin pilaavat he SAK:n hajalle ja heidän käsiinsä jääneen osan kommunistien käsiin. En myöskään ymmärrä Leskisen tempauksia, hänen kirjoituksiaan S. Aikakauslehdessä ”monologeineen” ja Jouluriihineen. Ei silläkään tyylillä rakenneta. Kumpikin ryhmä tasoittaa tietä vaiheeseen - se. maalaisliiton ja kommunistien hyökkäyksille. Jos tätä menoa jatketaan voivat nyt kommunistit ja maalaisliitto saada ensi kesän eduskuntaan enemmistön. Silloin saavat kaikki muut puolueet ja ennen kaikkea Sos. dem. ja SAK. nuolla näppiään. Silloin voi myöskin maan itsenäisyys ja kansan vapaus joutua vaaralle alttiiksi.

En ole luonteeltani pessimisti enkä nytkään vielä usko, että kaikkein pahin on edessä. Riita on [?] vielä lähinnä johtajien riitaa. Syvät rivit paheksuvat riitaa ja saattavat jonakin päivänä saada tarpeekseen. Siinä onkin ainoa pelastus. Olen suositellut sellaista maakunnan rivimiesten Helsingin marssia, jolloin kerrankin falangin herroille käydään lyömään nyrkkiä pöytään.

Maailman poliittisen tilanteen suhteen en ole erikoisen levoton. Moskovan sapelinkalistelu, sputnikilla uhoilu on pikemminkin heikkouden peittämistä kuin vahvuuden osoitusta. Molotov, Melankov, Shukov puhdistukset ja niihin liittyvä rakoilu on heikentänyt Venäjän imperiumia enemmän kuin mitä sputnik on vahvistanut. Jos ne amerikkalaiset olisivat osanneet

ottaa sputnikit rauhallisemmin. Sellaisella kirjoittelulla, jota USA:n ja Euroopan maiden (ranskalaiset, ruotsalaiset ym.) lehdet ovat kirjoittaneet on hermostetuttu ja peloteltu ihmisiä. Tosiasia kuitenkin on, ette sputnikeilla sotaa käydä ja vaikka NL:lla olisikin mantereiden välinen ballistinen ase niin sillä kyllä voidaan saada sota alkuun, mutta ei viedä voittoon. Tämän tietää Kremlin herrat paremmin kuin kukaan muu ja karttavat sotaa kuin ruttoa. Tietenkin ne yrittävät sputnikillaan kiristää länttä ennen muuta USA:lle niin paljon kuin mahdollista, mutta jos länsi sanoo: ei, niin Kremli ottaa lusikan kauniiseen käteen. Nyt tarvittaisiin ennen muuta hyviä hermoja. Niitä tarvitaan enemmin kuin USA:n ensimmäistä valmista tekokuuta.

No niin. Tulipa tässä taas purkauduttua. Sinulla sitä uskaltaa kun tiedän, ettet vain harrasta ja ymmärrä näitä asioita vaan myöskin olet useasti liikkunut samoilla aaltopituuksilla kuin minäkin. Toivotan Sinulle ja rouvallesi kaikkea hyvää. Kun tapaat Sulkasen, Tofferin ym. tuttavia niin kerro terveisieni.